

TETRINKADO ĈE FRENEZULOJ 75

“Neniam en la tuta vivo mi ĉeestis pli tedan pli enuigan tetrinkadon ol ĉe ili.”

Dume ŝi iris tra la arbaro, zorge elektante la piedlokojn. Post iom da marŝado, ŝi rimarkis unu arbon kiu havas pordeton en la trunko kondukantan internen. “Jen tre kurioza arbo” pensis ŝi. “Tamen hodiaŭ ĉio estas kurioza. Kredeble estus bona afero eniri”—kaj eniris.

Denove ŝi trovis sin en la longa halo apud la vitra tableto. “Nu, ĉi tiun fojon mi klopodos pli lerte” ŝi diris al si.

Preninte la oran ŝlosileton, ŝi unue malŝlosis la pordon kiu kondukas en la ĝardenon. Tiam, ŝi mordetis la fungopecon (kiun ŝi ankoraŭ havis en la poŝo) ĝis ŝi estis tridek centimetrojn alta, kaj *fine*—post tiom da malsukcesoj—trovis sin en la belega ĝardeno inter la helkoloraj florbedoj kaj ĉarmaj fontanoj.